అడ్డం తిరిగిన అదృష్టం!

మైనేని వెంకటరత్నం

ఆ ఆదివారం వెళ్లక వెళ్లక సినిమాకు వెళ్లాడు నారాయణ. వెళ్లినపొద్దు ఊరుకోక... అక్కడో వెయిటింగ్ మిషన్ ఉంటే బరువు చూచుకోటానికి పావలాకాసు వేశాడు.

80 కిలోలు సూచిస్తూ టికెట్ బయటకి వచ్చింది.

అంతటితో ఆగిందా... అతని అదృష్టం దాని మీద ముద్ర గుద్ది ఉంది.

'అతి త్వరలో మీరు పోగొట్టుకున్న డబ్బు చేతికి వస్తుంది' అంటూ వ్రాసి ఉంది.

అది చూడగానే ఓ ఆశారేఖ తళుక్కుమన్నది అతనిలో.

అది బలంగా మారి ఆ రాత్రి సరిగ్గా నిద్రపట్టనీయ లేదు.

'ఒకటా రెండా... అయిదు కాసుల గొలుసు' పదేళ్ల మంచి పైసా పైసా కూడబెట్టిన కష్టార్జితం. ఇట్టే చేతికి చిక్కించుకున్నాడు దొంగ. భార్య మెడ బోసిగా ఉన్నదని సంక్రాంతి పండక్కి ముచ్చటపడి చేయించాడు. మళ్లీ సంక్రాంతి తిరగలేదు అది మాయంగావటానికి. ఆ ఘాతంనుండి తేరుకోవటానికి చాలా రోజులు పట్టింది తమకు. ఇపుడిపుడే గుండెదిగుల్లు మాని కుదుటపడుతున్నారు.

ఇంతలో ఈ 'అదృష్టం' టికెట్!

—ఆ రాత్రి అలుమగలు అదే చెప్పుకుంటూ ఎలాగోలా తెల్లార్చారు.

ప్రొద్దున చూస్తే మళ్లీ ఆ అదృష్టమే!

అప్పుడే వచ్చిన వార్తాపత్రికలో కళ్లు చెదిరేట్టు ఓ సంచలన వార్త వచ్చింది.

బాక్స్ గట్టి మరీ వేశారు ఆ వార్త.

దానితో నారాయణ గుండెదడ పెరిగింది.

అదృష్ట దేవత ముంగిట్లోకి వచ్చి గజ్జెలు ఘల్లుఘల్లుమనిపిస్తూ నాట్యమాడినట్టనిపించింది.

ఇంతకీ ఆ వార్త యిది...

... ...

'గొలుసుల దొంగకు అరదండాలు!' అంటూ శీర్షిక పెట్టి వివరాలందించారు దానిలో.

'బంగారు నగలకు మెరుగు పెడతామని పట్టణంలో పలువురు మహిళల్ని మోసగించి, చాకచక్యంగా వాటిని చోరీచేసిన ఇద్దరు దొంగల్ని పట్టణ క్రైం పోలీసులు ఆదివారం నాడు అరెస్టు చేశారు.'

పోలీసుల కథనం ఇలా ఉంది.

ఆ యిద్దరూ పట్టణంలో పథకం ప్రకారం ఆభరాల్ని కాజేస్తున్నారు. మగవాళ్లెవళ్లూ లేని సమయం చూసి వీళ్లు ఇళ్లకు వెళ్తారు. ఒకడు బయట కాపలా ఉంటే.. రెండోవాడు ఇంట్లోకి వెళ్లి మెల్లగా కబుర్లలో పెడతాడు. తన చెల్లెలి పెళ్లనీ... పిలవటానికి వచ్చానని నమ్మబలుకుతాడు. పసిపిల్లలెవరైనా ఉంటే... ఎత్తుకు లాలిస్తాడు. ఎంతోకాలం నుండి పరిచయమున్న ఆత్మీయుడిలా ప్రవర్తిస్తాడు. నెమ్మదిగా తన ప్రభావంలో పడేసి 'ఆ మెడలో గొలుసు నల్లగా ఉందేమిటి... నేనూ బంగారపు పనివాణ్ణే... బజార్లో మా షాపు కూడా ఉంది. ఇలా ఇవ్వండి మెరుగు పెడతాన'ని చెప్తాడు. వాళ్లెంత చదువుకొన్నవాళ్లయినా... అదేం ఆకర్షణో... అతను చెప్పినట్లల్లా చేస్తారు. కీలుబొమ్మల్లా ప్రవర్తిస్తారు.

శుభ్రం చెయ్యటానికి సర్ఫ్ తెమ్మంటాడు. జేబులోనిదో పౌడర్ తీసి దానిలో కలుపుతాడు. డబ్బా... ఓ పాతగుడ్డా తెమ్మంటాడు. కళ్లముందే ఆ నగల్ని మూటగట్టి డబ్బాలో పెడుతున్నట్టు భ్రమ పెడతాడు. తాను వెళ్లిన అరగంట తర్వాత మాత్రమే డబ్బా మూత తీసి చూడాలంటాడు. లేకపోతే ఇంకా ఆ బంగారం నల్లబడుతుందంటాడు.

అదేంమాయో... అప్పటిదాకా అతను చెప్పినట్టల్లా చేసి, అతను అటు వెళ్లగానే మత్తు నుండి తేరుకొని... స్పృహ వచ్చినట్టు 'గొలుసు ఇచ్చానేమిటి?' అనుకొంటూ డబ్బా తీసి చూస్తే... తెల్లటి పౌడర్ తప్ప అందులో ఏమీ ఉండదు. దానితో షాక్‌తిని 'నా గొలుసు... నా గొలుసు' అని అరుస్తారు.

ఇంకెక్కడి గొలుసు...? అప్పటికే దాన్ని కాజేసిన దొంగ బైట సిద్ధంగా ఉంచిన వాహనం మీద ఉడాయించి ఉంటాడు.

ఈ తరహాలో నాటకీయంగా జరిగిన దొంగతనాలకు సంబంధించి పట్టణంలో మూడు కేసులు నమోదయినాయి. నిందితుల్ని పోలీసులు అరెస్టు చేసి నలభై వేల విలువ చేసే బంగారాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

—ఇదీ... ఆ రోజు పత్రికలో బాక్స్‌గట్టి ప్రకటించిన సంచలన వార్త.

నిన్న అదృష్టం సూచిస్తూ వెయిటింగ్ మిషన్ అందించిన టికెట్!

ఈరోజు దాన్ని ధృవపరుస్తూ వచ్చిన పత్రికా వార్త!

ఇక ఆ ఆలుమగలు హడావుడికి అంతే లేకపోయింది.

దానికి తగినట్టు ఆ వార్త సుడిగాలిలా అంతటా వ్యాపించి... ఇరుగు పొరుగు అమ్మలక్కలు... ఇతర పరిచితులు వచ్చి పలకరించటం మొదలెట్టారు.

'దొంగ దొరికేడటగా!'

'మన సొమ్మయితే ఏట్లో పడినా ఎదురీదుకొస్తుంది!'

'ఇంతకీ... దేనికైనా అదృష్టం ఉండాలి!'

—ఇలా రకరకాల వ్యాఖ్యానాలతో... ఊరడింపులతో ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యారు ఆ ఆలుమగలు.

ఇల్లాలు త్వర పెట్టడంతో కాఫీకూడా తాగకుండా పోలీస్ స్టేషన్‌కు బయల్దేరాడు నారాయణ... విషయం ఎంక్వయిరీ చేయటానికి.

నిజమే... దొంగలు దొరికారు.

ఆ సాయంత్రం పోలీసులు వచ్చి, భార్యను కూడా తీసుకువచ్చి... ఓ పదిమందిని వరసగా నిలబెట్టి గుర్తించమన్నారు.

గుర్తించింది దొంగను ఆమె.

చుట్టూ జనం మూగిచూస్తున్నా... వాడికి చీమ కుట్టినట్టు కూడా లేదు. చీకూ... చింతా కొంచెంకూడా కన్పించలేదు. ఆ మైనస్టయిల్‌గా నిలబడి చిరునవ్వు చిందిస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో వాడిని ఎవరు చూసినా దొంగలా కన్పించడు... అనిపించడు! అలా ఉంది వాడి తరహా!

ఆ గుర్తింపు పెరేడ్ పూర్తయినతర్వాత... తాము చూస్తుండగానే... వాడి భార్య అట... వీరసానమ్మలా ఉంది... కార్లో వచ్చి ఏవేవో సీసాలు... సిగరెట్ పెట్టెలూ... బిస్కట్ పొట్లాలు... టిఫెన్లూ కావల్సినవన్నీ అందించింది. దానికి పోలీసులు ఏ అడ్డూ చెప్పలేదు. అన్నీ ఎదురెదురు మర్యాదలే... స్వాగతాలే... పలకరింపుల చిలకరింపులే!

—అదంతా చూసి పక్కనే నిలబడివున్న ఓ ప్రేక్షకుడు వ్యాఖ్యానించాడు.

'ఎంత ముట్టిందో మరి... సొమ్మంటే పోలీస్ స్టేషన్‌లోనైనా... అండమాన్ జైల్లోనైనా... సకల మర్యాదలూ అందుబాటులో ఉంటాయి... కాలం అలా ఉంది... ఏంచేస్తాం!' అంటూ నిరసన వెళ్లబుచ్చాడు.

అక్కడ పరిస్థితి చూసింతర్వాత ఆ ఆలుమగలకి మళ్లీ సందేహం వచ్చింది.

'తమ సొమ్ము తమకు దక్కుతుందా?' అని.

ఊరుకోలేక వాళ్లనీ వీళ్లనీ అడిగేడు నారాయణ.

ఒకాయన 'క్లూ' అందించాడు.

'పోలీసుల చేతికి చిక్కింతర్వాత అది ఓ పట్టాన బయటపడదు. అంతా లాలూచీ వ్యవహారం. వాళ్లయిదు వేలు ముట్టజెప్తే ప్రస్తుతం మీ సొమ్ము మీకిస్తారు. ఆ తర్వాత... ఏదో ఒకటి... నకిలీది చేయించి యివ్వాలి. కోర్టులో దాన్ని గుర్తుబట్టి తీసుకోవాలి. లేకపోతే కరి మింగిన వెలగపండయి... కాస్తోకూస్తో దక్కుతుంది. మళ్లీ అందులో కల్తీ ఎంత ఉంటుందో చెప్పలేము.

తన అనుభవం చెప్పేడాయన.

ఆ వివరం వినేసరికి గుండె పగిలింది నారాయణకు.

తిండికే అత్తుబిత్తుగా గడుస్తుంటే... మళ్లీ ఈ డబ్బు ఎక్కడ తెచ్చేట్టు?

అంతలో నిరుత్సాహం!

అదృష్టదేవత వాళ్ల జీవితాలతో ఆటలాడుకోవటం మొదలెట్టింది.

గేటుదగ్గర ఉన్న ఓ కుర్ర కానిస్టేబులు సలహాయిచ్చాడు వాళ్ల ఆతురత గమనించి.

'ఎంతో కొంత పారేసి... మీ సొమ్ము మీరు పట్టుకుపోవటం బెస్ట్‌మెథడ్... ఎంత బరువు పెడితే... అంత బరువుది చూపుతారిక్కడ... అదే మనదనేది... చక్కా పట్టుకుపోయేది... దక్కింది బొక్కుడు ఇక్కడ సిద్ధాంతం. మా వాళ్ల చేతుల్లో పడితే దింపుడుకళ్లాం ఆశ తప్ప ఏమీ ఉండదు. ఇక్కడి తంతే అంత!'

ఇంకా నీతి, నిజాయితీ కొంచెం మిగిలి ఉందల్లే ఉంది... నిజం చెప్పేశాడతను.

మళ్లీ ప్రశ్నించాడు వాళ్ల దీనస్థితి చూసి.

'ఎన్ని సవరసలుంటుంది మీ గొలుసు?'

'ఆరు దాకా ఉంటుంది'

'దాని ఖరీదో...?'

'చేయించినపుడు ఏడు వేలయింది... ఇప్పుడు పన్నెండు వేలదాకా ఉండొచ్చు.

'ఇంకేం... ఓ మూడువేలు చూసి కావని పారేయండి. అసలైనా గిట్టుబాటవుతుంది. ఇక్కడ అంతకంటే మార్గంలేదు!' తేల్చి చెప్పేడతను.

'మూడువేలే!' మళ్లీ నోరు తెరిచాడు నారాయణ.

'అయితే ఓ పని చేయండి... ఎవళ్లయినా బడాబడా వాళ్ళు పలుకుబడిగలవాళ్లు తెలిస్తే... చెప్పించండి! నాకు మాత్రం ఆశ లేదు. అదృష్టముంటే కొంతయినా దక్కుతుంది... చెప్పాల్సింది చెప్పేను... ఇక మీ ఇష్టం!' అంటూ టీ దుకాణానికి వెళ్లాడు ఆ కానిస్టేబుల్.

చేసేది లేక ఇక వేట మొదలెట్టాడు నారాయణ.

వాళ్లనీ వీళ్లనీ పట్టుకొని స్థానిక యం.ఎల్.ఏ చేతా... మరో పార్లమెంటు మెంబరు చేతా ఫోన్ చేయించాడు... డి.యస్.పికి. తప్పక సాయం చేస్తానన్నాడు ఆ పోలీసు ఆఫీసరు. మర్నాటి ఉదయం క్వార్టర్స్‌కు వచ్చి కలుసుకోవలసిందని కూడా చెప్పాడు.

'తమవల్లే ఆ పోలీస్ ఆఫీసర్‌కు ప్రమోషన్ వచ్చింది. తప్పక పనికావచ్చు... వెళ్లి కలుసుకోమని డైరెక్ట్ చేసారు... పట్టణంలో ఉన్నత స్థాయికి చెందిన ఆ పెద్ద మనుషులు.'

ప్రొద్దున్నే ఆ పోలీసు ఆఫీసర్ దర్శనం చేసుకొన్నాడు నారాయణ.

ప్రైవేటు గదిలో కూర్చోబెట్టి ఎంతో మర్యాదగా పలకరించి... దొంగ సంగతీ... పోయిన సొమ్ము సంగతీ వివరం అడిగాడు ఆఫీసరు.

తన దీనగాథ అంతా విన్నవించాడు నారాయణ.

'రేపు సాయంత్రం వస్తే... ఆ ఏరియా యస్.ఐని కనుక్కొని... ఉన్న పొజిషన్ చెప్తాన'ని అన్నాడాయన.

'గొలుసు చూసేరా?' మళ్లీ ప్రశ్నించాడు... ఏదో ఆలోచిస్తూ

'లేద'ని అడ్డంగా తలూపాడు నారాయణ.

'సరే... రేపు రండి... విషయం కనుక్కొని చెప్తాను. ఇవ్వాళ బిజీగా ఉన్నాను. మా అమ్మాయిని చూడటానికి పెళ్లివాళ్లు వచ్చారు...' అంటూ వీడ్కోలు చెప్పేడు వాకిటిదాకా వచ్చి.

'ఎంతమంచి ఆఫీసరు!' అనుకున్నాడు నారాయణ.

అదృష్టదేవత అనుకూలించిన ఆనందపరిస్థితి!

ఆ రాత్రి గాఢంగా నిద్రపట్టింది నారాయణకు.

'ఆ నిద్రలో ఓ కల... తమ సొమ్ము దొరికింది... మూడు పేటల గొలుసు ముగ్గురు కూతుళ్లకూ పంచారు... ఆ దిగులు తీరింది!'

పెద్దగా మూలుగుతున్న భర్తను తట్టి లేపింది ఇంటావిడ!

కళ్లు తెరిచి చూస్తే... అంతా కల... ఊరట కల్గించిన తెల్లవారుజామున వచ్చిన కల.

నారాయణ ఎక్కడో చదివాడు... 'ఆవేళప్పుడు వచ్చిన కల నిజమవుతుంద'ని.

'కలలే నిజమైతే కావల్సింది ఏముంది?'

నారాయణ అదృష్టచక్రం మొనల పైన గిర్రున తిరగటం మొదలెట్టాడు.

ఆ సాయంత్రం మళ్లీ వెళ్లాడు ఆఫీసరు దర్శనానికి.

ఆయన గదిలో ఎవరెవరో చాలా మంది మూగి ఉన్నారు.

'వాళ్లంతా నగలు పోగొట్టుకున్నవాళ్లట... దొంగ దొరికేడని విని ఇప్పుడు రిపోర్టు చేయడానికి వచ్చారట! ఇప్పటిదాకా తమ తెలివితక్కువ ఎక్కడ బయటపడుతుందోనని గుట్టచప్పుడు కాకుండా ఊరుకొన్నారట. దొంగ, సొమ్మూ దొరికేసరికి మాది పోయింది... మాది పోయింది... అని కాళ్లు తొక్కుకుంటున్నారట! రకరకాల రికమెండేషన్లూ... ఒత్తిళ్లతో తెల్లవార్లూ నిద్రలేదట!' చాలా వినుగ్గా చెప్పి... ఆ మర్నాడు మళ్లీ రమ్మన్నాడు పోలీసాఫీసరు.

ఏం చేస్తాడు నారాయణ... కాళ్లీడ్చుకొంటూ ఇంటికి వెళ్లేడు.

ఆ మర్నాడు మళ్లీ వెళ్లాడు... చెప్పిన టైంకు.

ఊహూ... పోలీసాఫీసరు దొరకలేదు.

ఆ సాయంత్రం... సాయంత్రం మళ్లీ వారం గడిచింది పోలీసాఫీసరు దొరికేసరికి.

అయితే... వెనకటంత ప్రసన్నంగా లేడాయన.

కోర్టుకు స్వాధీనం చేశారట! విచారణ అయిన తర్వాత ఎవళ్లది వాళ్లకిస్తారట! అంటూ చావుకబురు చల్లగా చెప్పాడు. అర్జంటు పని ఉన్నదంటూ జీపు ఎక్కి తుర్రుమన్నాడు.

మళ్లీ నిరుత్సాహంతో కాళ్లీడ్చుకొంటూ ఇంటికి వెళ్లాడు నారాయణ.

నాలుగురోజులకోసారి పోలీస్ స్టేషన్ చుట్టూ తిరుగుతూనే ఉన్నాడు.

అలా... నెలా... రెండు నెలలు గడిచాయి.

ఉన్నట్టుండి ఓ పిడుగులాంటి వార్త తెలిసిందారోజు.

'కోర్టులో దొంగలకు బెయిల్ వచ్చిందట! ఆ గొలుసుల దొంగ వాయిదాలకు రాకుండా అయిపులేకుండా పారిపోయాడట!

అతను దొరకాలి.

విచారణ జరగాలి

తమ సొమ్ము తమకు దక్కాలి!

ఎంతకాలం పడుతుందో ఆ తతంగం పూర్తయ్యేసరికి?

—ఎక్కడాలేని నిస్పత్తువ ఆవరించింది నారాయణను.

ఓ సంవత్సరం గడిచేసరికి ఆ సంగతే మర్చిపోయాడు.

... ...

ఆ వేసవిలో పోలీసు ఆఫీసరు కూతురి పెళ్లి రంగరంగ వైభోగంగా జరిగింది. ఆకాశమంత పందిరీ... భూదేవంత అరుగూ... పెళ్లి కూతురి మెడలో నిగనిగలాడే ఓ గొలుసు... మరో నెక్లెసూ!

పాపం నారాయణకేం తెలుసు... ఆ నగల్లో తమ కష్టార్జితమైన బంగారం ఇరుక్కు పోయిందని!

కంచే చేను మేసిందని!